

I afsnittet om eksistentiel psykologi er der omtalt en række karaktertræk, som jeg tydeligt genkender hos mig selv. Et af disse, som jeg ikke er videre stolt af, er nævnt under omtalen af Laing (side 77-78), ontologisk utryghed og opslugning.

Jeg føler mig absolut som en "sund person", der ikke er bange for at skille sig ud fra mængden, men samtidig har jeg en tendens til at trække mig tilbage fra samvær med andre.

Ved nye bekendtskaber strækker min tålmodighed sig normalt ikke ret langt, og hvis vi ikke hurtigt "swinger", så kan jeg ikke forhindre mit kropssprog i at fortælle, at jeg keder mig. Da det let kan være min egen skyld, at vi ikke kommer på talefod, vil jeg gerne have et godt råd til hvordan, jeg kan blive mere tolerant, åben og interesseret i andre. Jeg vil egentlig gerne være sammen med andre mennesker, men det skal helst foregå på mine præmisser.

Som nævnt i min første opgave (drømmetydning), oplevede jeg på et højskoleophold, hvordan en kedelig flok i ugens løb udviklede sig til at blive en række spændende personligheder. Jeg prøvede efterfølgende at tvinge mig selv til at udvise større tålmodighed i kontakten til andre (ikke nære) bekendtskaber, men det lykkedes ikke rigtig.

Til daglig arbejder jeg med salgsstyring og kan snakke længe om faglige emner. Derimod hader jeg small talk.

Venlig hilsen
Søren